

Primo diuina inspiracōe. Nam s̄m aug. j. Ench. Deus bonā uoluntate
 suā p̄ malas hoim uoluntates plerūq; implet. sicut bonā uoluntate de passio
 ne sui filij p̄ malas iudeoz uoluntates impleuit. Unde q̄nq; multa uera
 futura p̄ malos hoies p̄nūciat sicut p̄ balaam. et p̄ Sibilla multa uā de
 x̄po suo filio p̄dixit. Potest em̄ deus cāgere intellectū hois aliq̄ru ocul
 torū cognōde seu reuelatione. nō cāgēdo eius affectū caritatiua dilectione
 q̄ sola diuidit inter filios regni et̄ni et filios p̄diōis eterne s̄m aug. He.
 cūdo mali hoies hoc possunt honorū āgelorū reuelacōe. Nā ut d̄t aug. j.
 sup Gene. Multa oculca p̄dicāt demones nō solum eorū nature subtili
 tate et experientia longi t̄pis. uerūeciā reuelacōe honorū āgelorū. Et si de
 mones possunt oculca et futura p̄phare mediātib⁹ bonis āgelis. m̄to for
 tius mali hoies hoc possunt q̄ demones sic sūt mali ut boni fieri nō possunt
 mali uo hoies boni fieri possunt. Tercio mali hoies possunt p̄phare demo
 nū inuocacōe. Concessum ē naq; dyabolo s̄m Cris. m̄ta uā dicē ut suum
 mēdaciū uera uitate p̄firmēt. mali q̄ hoies demones p̄sules m̄ta uā
 et oculca dicē possunt. unde tales. p̄phē demonum appellant. dicēte aug.
 xij. sup Gene. Cum malign⁹ spūs arripuit hoies. ā demoniacos eos sāt
 ā erraticos. ā flos p̄phas. non q̄n m̄ta uā p̄nūciēt. s̄ q̄ semp̄ talia dicāt
 intōde fallēdi. q̄ ergo donum p̄pheticū uenit malis hoib⁹ in d̄m magis
 q̄ bonis p̄pter aliquā disposicōem quā requirit p̄pheticā reuelacōe. Ideo p̄p
 tale bonum p̄fise non d̄t aliq̄s p̄ scō uerari uel canomizari s̄m aliq̄ signa
 testificātia eius s̄citate et bonitate. ¶ Ad p̄mū ergo ē dicēdū. q̄ quādoq;
 donum p̄pheticū dat̄ p̄pter p̄riā mētis illustracōem. et quādoq; sic dat̄ sp̄i
 tus sc̄us p̄ grām ḡuamfaciētem trāssert se in aias illorū quib⁹ dat̄. ami
 cos dei eos cōstitūēdo cāgēdo affectum eorum p̄ caritate. sicut cāgit intel
 lectum p̄ p̄pheticā uitate. Quādoq; uo dat̄ solum p̄pter aliorum instruc
 tionē et infōrationē. et tūc spiritus sc̄us sic cāgit eorum q̄b⁹ dat̄ intellectuz
 p̄ p̄pheticā ueritatē. q̄d non cāgit eorum affectum p̄ caritate de q̄bus dicāt
 Mat̄. vij. Domine nonne in noie tuo p̄phetauimus ā demonia eiecimus
 q̄bus tu dicāt nescio uos. ¶ Ad ij. est d̄d. q̄ s̄m Crisost. aliter s̄a hoies lo
 quūtur spiritu dei inspirati et aliter mali hoies. Verum nāq; est. q̄ omnis
 ueritatis auctor est ipse spiritus sanctus. ut uerū sit dictum ambrosij. Oē
 rerum a quocūq; dicāt ā spiritu sancto est. Sancti tam̄ hoies locūtur uā
 in spiritu sancto. S̄z mali homines locūtur uera uitate nominis x̄pi ā uā
 te spiritus sancti non tam̄ in spiritu sancto. Unde d̄t signāter esse dictum
 Domine in noie tuo p̄phetauimus nō in sp̄itu tuo. q̄ mali homines p̄pheticū
 in uitate nominis x̄pi s̄ non in sp̄u dei p̄mo in sp̄itu dyabólico. ¶ Ad ter
 ciū est dicēdum. q̄ amantibus secreta celestia pandunt et reuelant s̄m
 quē modū fuerunt reuelata ap̄lis. ā isto mō secreta dei nō p̄dunt malis